

SKAŁA

WNIEBOWSTĄPIENIE PANA JEZUSA

17 MAJA 2015

18(274)

TYGODNIK DOSTĘPNY NA WWW.SWLUKASZ.WAW.PL

PIERWSZA KOMUNIA ŚWIĘTA W PARAFII

Pięknie wyglądają – jak Aniołowie w bieli, bo mają serca i dusze czyste i niewinne. To dzieci, które przeżywają Pierwszą Komunię świętą oraz o rok już starsze, w nieco przykrótkich strojach sprzed roku – dzieci, które przeżywają Rocznicę Pierwszej Komunii świętej.

Wielka uroczystość dla całej naszej parafialnej wspólnoty. Udekorowany kościół i piękna oprawa liturgiczna. Wszystko po to, aby przychodzący do serca Jezus w Komunii świętej został jak najlepiej przyjęty.

Chcemy życzyć dzieciom i ich rodzinom przeżywającym te wspaniałe uroczystości, aby Jezus zawsze był tak pięknie i uroczyście przyjmowany do Waszych serc, abyście jak najowocniej przeżywały to Eucharystyczne spotkanie z Bogiem i Jego miłością i zawsze swoje codzienne życie budowały na stabilnym fundamencie wiary w Boga i otwartości na Jego obecność i łaskę. / ks.KZ.

OTO SŁOWO PANA:

„Po rozmowie z nimi Pan Jezus został wzięty do nieba i zasiadł po prawicy Boga.” (Mk 16, 20).

Ostatnie wskazania Pana Jezusa skierowane do uczniów, to posłanie ich na cały świat z misją głoszenia Ewangelii wszelkiemu stworzeniu, to zapewnienie otoczenia ich łaską i obecnością Zbawiciela, współdziałanie we wszystkim, aby ich pracę czynić bardziej owocną. Uczniowie mają kontynuować dzieło swego Mistrza i z mocą Bożego Ducha Świętego, poprzez sakramenty święte prowadzić Kościół drogą zbawienia.

Jezus mimo, że odchodzi do Ojca, nie zostawia nas sierotami... „A oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata.” (Mt 28,20).

EWANGELIA NA CO DZIEN

17 maja 2015 - Uroczystość Wniebowstąpienia Pańskiego,

(Mk 16,15-20)

I rzekł do nich: Idźcie na cały świat i głoscie Ewangelię wszelkiemu stworzeniu! Kto uwierzy i przyjmie chrzest, będzie zbawiony; a kto nie uwierzy, będzie potępiony. Tym zaś, którzy uwierzą, te znaki towarzyszyć będą: w imię moje złe duchy będą wyrzucać, nowymi językami mówić będą; węże brać będą do rąk, i jeśli by co zatrutego wypili, nie będzie im szkodzić. Na chorych ręce kłaść będą, i ci odzyskają zdrowie. Po rozmowie z nimi Pan Jezus został wzięty do nieba i zasiadł po prawicy Boga. Oni zaś poszli i głosili Ewangelię wszędzie, a Pan współdziałał z nimi i potwierdził naukę znakami, które jej towarzyszyły.

18 maja 2015 - Poniedziałek

(J 16,29-33)

Uczniowie rzekli do Jezusa: Oto teraz mówisz otwarcie i nie opowiadasz żadnej przypowieści. Teraz wiemy, że wszystko wiesz i nie trzeba, aby Cię kto pytał. Dlatego wierzymy, że od Boga wyszedłeś. Odpowiedział im Jezus: Teraz wierzycie? Oto nadchodzi godzina, a nawet już nadeszła, że się rozproszycie - każdy w swoją stronę, a Mnie zostawicie samego. Ale Ja nie jestem sam, bo Ojciec jest ze Mną. To wam powiedziałem, abyście pokój we Mnie mieli. Na świecie doznacie ucisku, ale miejcie odwagę: Jam zwyciężył świat.

19 maja 2015 - Wtorek

(J 17,1-11a)

W czasie ostatniej wieczerzy Jezus podniósłszy oczy ku niebu, rzekł: Ojcze, nadeszła godzina! Otocz swego Syna chwałą, aby Syn Ciebie nią otoczył i aby mocą władzy udzielonej Mu przez Ciebie nad każdym człowiekiem dał życie wieczne wszystkim tym, których Mi dałeś. A to jest życie wieczne: aby znali Ciebie, jedynego prawdziwego Boga, oraz Tego, którego posłałeś, Jezusa Chrystusa. Ja Ciebie otoczyłem chwałą na ziemi przez to, że wypełniłem dzieło, które Mi dałeś do wykonania. A teraz Ty, Ojcze, otocz Mnie u siebie tą chwałą, którą miałem u Ciebie pierwiej, zanim świat powstał. Objawiłem imię Twoje ludziom, których Mi dałeś ze świata. Twoimi byli i Ty Mi ich dałeś, a oni zachowali słowo Twoje. Teraz poznali, że wszystko, cokolwiek Mi dałeś, pochodzi od Ciebie. Słowa bowiem, które Mi powierzyłeś, im przekazałem, a oni je przyjęli i naprawdę poznali, że od Ciebie wyszedłem, oraz uwierzyli, żeś Ty Mnie posłał. Ja za nimi proszę, nie proszę za światem, ale za tymi, których Mi dałeś, ponieważ są Twoimi. Wszystko bowiem moje jest Twoje, a Twoje jest moje, i w nich zostałem otoczony chwałą. Już nie jestem na świecie, ale oni są jeszcze na świecie, a Ja idę do Ciebie.

20 maja 2015 - Środa

(J 17,11b-19)

W czasie ostatniej wieczerzy Jezus podniósłszy oczy ku niebu, modlił się tymi słowami: Ojcze Święty, zachowaj ich w Twoim imieniu, które Mi dałeś, aby tak jak My stanowili jedno. Dopóki z nimi byłem, zachowywałem ich w Twoim imieniu, które Mi dałeś, i ustrzegłem ich, a nikt z nich nie zginął z wyjątkiem syna zatracenia, aby się spełniło Pismo. Ale teraz idę do Ciebie i tak mówię, będąc jeszcze na świecie, aby moją radość mieli w sobie w całej pełni. Ja im przekazałem Twoje słowo, a świat ich znienawidził za to, że nie są ze świata, jak i Ja nie jestem ze świata. Nie proszę, abyś ich zabrał ze świata, ale byś ich ustrzegł od złe-

go. Oni nie są ze świata, jak i Ja nie jestem ze świata. Uświęć ich w prawdzie. Słowo Twoje jest prawdą. Jak Ty Mnie posłałeś na świat, tak i Ja ich na świat posłałem. A za nich Ja poświęcam w ofierze samego siebie, aby i oni byli uświęceni w prawdzie.

21 maja 2015 - Czwartek

(J 17,20-26)

W czasie ostatniej wieczerzy Jezus podniósłszy oczy ku niebu, modlił się tymi słowami: Ojcze Święty, nie tylko za nimi proszę, ale i za tymi, którzy dzięki ich słowu będą wierzyć we Mnie; aby wszyscy stanowili jedno, jak Ty, Ojcze, we Mnie, a Ja w Tobie, aby i oni stanowili w Nas jedno, aby świat uwierzył, żeś Ty Mnie posłał. I także chwałę, którą Mi dałeś, przekazałem im, aby stanowili jedno, tak jak My jedno stanowimy. Ja w nich, a Ty we Mnie! Oby się tak zespolili w jedno, aby świat poznał, żeś Ty Mnie posłał i żeś Ty ich umiłował tak, jak Mnie umiłowałeś. Ojcze, chcę, aby także ci, których Mi dałeś, byli ze Mną tam, gdzie Ja jestem, aby widzieli chwałę moją, którą Mi dałeś, bo umiłowałeś Mnie przed założeniem świata. Ojcze sprawiedliwy! Świat Ciebie nie poznał, lecz Ja Ciebie poznałem i oni poznali, żeś Ty Mnie posłał. Objawiłem im Twoje imię i nadal będę objawiał, aby miłość, którą Ty Mnie umiłowałeś, w nich była i Ja w nich.

22 maja 2015 - Piątek

(J 21,15-19)

Gdy Jezus ukazał się swoim uczniom i spożył z nimi śniadanie, rzekł do Szymona Piotra: Szymonie, synu Jana, czy miłujesz Mnie więcej aniżeli ci? Odpowiedział Mu: Tak, Panie, Ty wiesz, że Cię kocham. Rzekł do niego: Paś baranki moje. I znowu, po raz drugi, powiedział do niego: Szymonie, synu Jana, czy miłujesz Mnie? Odparł Mu: Tak, Panie, Ty wiesz, że Cię kocham. Rzekł do niego: Paś owce moje. Powiedział mu po raz trzeci: Szymonie, synu Jana, czy kochasz Mnie? Zasmucił się Piotr, że mu po raz trzeci powiedział: Czy kochasz Mnie? I rzekł do Niego: Panie, Ty wszystko wiesz, Ty wiesz, że Cię kocham. Rzekł do niego Jezus: Paś owce moje. Zaprawdę, zaprawdę, powiadam ci: Gdy byłeś młodszy, opasywałeś się sam i chodziłeś, gdzie chciałeś. Ale gdy się zestarzejesz, wyciągniesz ręce swoje, a inny cię opasze i poprowadzi, dokąd nie chcesz. To powiedział, aby zaznaczyć, jaką śmiercią uwielbi Boga. A wypowiedziawszy to rzekł do niego: Pójdź za Mną!

23 maja 2015 - Sobota

Święto św. Andrzeja Boboli, kapłana i męczennika

(J 21,20-25)

Gdy Jezus zmartwychwstały ukazał się uczniom nad jeziorem Genezaret, Piotr obróciwszy się zobaczył idącego za sobą ucznia, którego miłował Jezus, a który to w czasie uczy spoczywał na Jego piersi i powiedział: Panie, kto jest ten, który Cię zdradzi? Gdy więc go Piotr ujrzał, rzekł do Jezusa: Panie, a co z tym będzie? Odpowiedział mu Jezus: Jeżeli chcę, aby pozostał, aż przyjdę, co tobie do tego? Ty pójdź za Mną. Rozeszła się wśród braci wieść, że uczeń ów nie umrze. Ale Jezus nie powiedział mu, że nie umrze, lecz: Jeśli Ja chcę, aby pozostał aż przyjdę, co tobie do tego? Ten właśnie uczeń daje świadectwo o tych sprawach i on je opisał. A wiemy, że świadectwo jego jest prawdziwe. Jest ponadto wiele innych rzeczy, których Jezus dokonał, a które, gdyby je szczegółowo opisać, to sądzę, że cały świat nie pomieściłby ksiąg, które by trzeba napisać.

TEMAT Z OKŁADKI

PONADczasowy CHARAKTER EUCHARYSTII

JANUSZ MATKOWSKI

JEST ONA POCZĄTKIEM I CENTRUM WSPÓLNOTY KOŚCIOŁA. PAMIĄTKĄ OSTATNIEJ WIECZERZY. JEDNĄ Z NAJWIĘKSZYCH TAJEMNIC CHRZEŚCJAŃSTWA. TEOLOGICZNĄ ZAGADKĄ, KTÓREJ POŚWIĘCONO WIELE DOKUMENTÓW MAGISTERIUM I PISM DOKTORÓW KOŚCIOŁA. EUCHARYSTIA – CZY POTRAFIMY ZROZUMIEĆ, CZYM JEST?

Co takiego dzieje się podczas Mszy Świętej? Próbę tłumaczenia można zacząć od początku historycznego – ustanowienia tego sakramentu przez Pana Jezusa. „Bierzcie i jedzcie, to jest Ciało moje” (Mt 26,26). Eucharystia jest obecna również później; to po tym rytuale poznali Go uczniowie w Emaus: „Gdy zajął z nimi miejsce u stołu, wziął chleb, odmówił błogosławieństwo, połamał go i dawał im.” (Łk 24, 30). Jeszcze w innym miejscu możemy przeczytać: „Trwali oni w nauce Apostołów i we wspólnocie, w łamaniu chleba i w modlitwach” (Dz 2, 42).

A można początku Mszy Świętej szukać gdzie indziej, w osobistej historii kapłana ją sprawującego. Dotykamy tutaj pewnej mistycznej tajemnicy – jakąż to moc posiada ksiądz, kim jest człowiek podnoszący kawałek chleba, który w jego dłoniach staje się Ciałem Boga? Kapłan sprawuje Eucharystię nie w imieniu Jezusa, nie symbolicznie, nie jest to teatr mający nam przypomnieć pewne historyczne wydarzenie sprzed dwóch tysięcy lat (a w każdym razie – nie tylko o upamiętnienie chodzi). Kapłan działa w osobie Chrystusa („in persona Christi”), jako Jezus i Bóg. Ksiądz Jan Twardowski napisał: „Własnego kapłaństwa się boję, / własnego kapłaństwa się lękam / i przed kapłaństwem w proch padam, / i przed kapłaństwem klękam”. Zaś w liście apostołskim „Dominicae Cenaе” (o tajemnicy i kulcie Eucharystii) autorstwa św. Jana Pawła II, może-

my przeczytać, iż „Eucharystia jest główną i centralną racją bytu sakramentu Kapłaństwa [...] Przez nasze święcenia - których udzielenie, jak na to wskazuje już pierwsze świadectwo liturgiczne, jest połączone z Mszą świętą - jesteśmy w sposób szczególny i wyjątkowy związani z Eucharystią. Jesteśmy niejako «z Niej» i «dla Niej»”.

Tajemnica Eucharystii jest zatem nierozzerwalnie związana z tajemnicą kapłaństwa. Katechizm Kościoła Katolickiego tłumaczy: „Sam Chrystus, wieczny Arcykapłan Nowego Przymierza, działając przez posługę kapłanów, składa Ofiarę eucharystyczną. Sam Chrystus, rzeczywiście obecny pod postaciami chleba i wina, jest również darem ofiarnym składanym w Eucharystii.” (KKK, 1410) A nieco dalej czytamy: „Pod konsekrowanymi postaciami chleba i wina jest obecny żywy i chwalebny Chrystus w sposób prawdziwy, rzeczywisty i substancjalny” (KKK, 1413).

Zastanówmy się nad tym przez chwilę. Jezus sprawował i sprawuje jedną Mszę i jedną ofiarę. Włączamy się w nią, wychodząc poza czas i przestrzeń ziemską. Jednoczymy się w ponadczasowej ofierze Chrystusa, „z Aniołami i Archaniołami i z wszystkimi chórami niebios głosimy Twoją chwałę”. Nie jest to proste do pojęcia dla współczesnego człowieka, wychowanego w myśleniu historycznym, zakorzenionego w bardzo fizycznym rozumieniu czasu. Zresztą, czy dla kogokolwiek, zrozumienie ponad- i pozaczasowego wymiaru Eucharystii, byłoby proste? Katechizm wyraża to

w następujący sposób: „Liturgia chrześcijańska nie tylko przypomina wydarzenia, które dokonały naszego zbawienia, ale aktualizuje je i uobecnia. Misterium Paschalne Chrystusa jest celebrowane, a nie powtarzane. Powtarzane są poszczególne celebracje; w każdej z nich następuje wyłanie Ducha Świętego, który aktualizuje jedyne Misterium.” (KKK, 1104)

Podczas Mszy Świętej możemy spotkać się z prawdziwym, żywym Jezusem. Najpierw Bóg nieskończony wkroczył w skończony, stworzony świat, w konkretny moment. Dzięki temu, my dzisiaj możemy zjednoczyć się z innymi uczestnikami ofiary Jezusa. Stać się częścią wspólnoty wykraczającej poza nasze „tu i teraz”. Chwałę takiego kosmicznego Kościoła i lęk jaki czuje przed nim diabeł wyraził C.S. Lewis „[...] Kościoła, jak my go widzimy, rozpostartego wszędzie w czasie i przestrzeni, zakorzenionego w wieczności, groźnego jak armia z rozwiniętymi sztandarami. Przyznaję, że to jest widok, który niepokoi naszych najodważniejszych kusicieli.”

Naukę dotyczącą Eucharystii, oprócz Katechizmu i wspomnianego listu apostołskiego można znaleźć np. w encyklikach „Ecclesia de Eucharistia” i „Mirae Caritatis”, w konstytucji dogmatycznej „Lumen Gentium”. Dla mnie osobiście bardzo cenna była, również przy pisaniu niniejszego tekstu, polecana już na łamach „Skały” książka Vinnyego Flynna „7 tajemnic Eucharystii”.

„JA JESTEM”

ROMAN ŁUKASIK

W NIEDZIELĘ 10 MAJA 2015 R. OK. GODZ. 21:00 W NASZEJ KAPLICY MIAŁA MIEJSCE PROJEKCJA FILMU DOKUMENTALNEGO MACIEJA BODASIŃKIEGO I LECHA DOKOWICZA „JA JESTEM”. ZOSTAŁA ONA POPRZEDZONA OSOBISTYM ŚWIADECTWEM PIERWSZEGO Z AUTORÓW, PRZEDSTAWIANYM NA MSZACH ŚWIĘTYCH. TEMATYKA FILMU KONCENTRUJE SIĘ NA POKAZANIU, ŻE JEZUS RZECZYWIŚCIE JEST OBECNY W NAJŚWIĘTSZYM SAKRAMENCIE I W ŻYCIU LUDZI. DO TEJ OBECNOŚCI NAWIĄZUJE WŁAŚNIE TYTUŁ FILMU.

Film rozpoczyna się nagraniami z Jeruzolim z uroczystości Wielkiego Tygodnia. W ich trakcie są czytane przez lektora fragmenty Ewangelii, dotyczące Męki Pańskiej. Następnie pojawia się osoba Cataliny Rivas, współcześnie żyjącej mistyczki z Chochabamy w Boliwii. Otrzymuje ona przesłania od Boga zgodne z nauką Kościoła i jest prowadzona przez miejscowego biskupa.

Dalej film opowiada o Cudzie eucharystycznym w Lanciano z VIII wieku. Świadectwem na temat obecności Jezusa dzieli się jeden z lekarzy włoskich. Następnie przedstawione jest świadectwo jednego z polskich pallotynów z Rwandy na temat ocalenia ludzi modlących się w Sanktuarium Jezusa Miłosiernego w Ruhago w trakcie masakry z 1994 r. Swoje świadectwo dała również siostra Jana Maria Ściga, która opiekuje się niewidomymi dziećmi. Najpierw czyniła to w Ośrodku w Laskach pod Warszawą, a obecnie w Rwandzie w Afryce.

Kolejnym świadectwem jest opowieść Leokadii Głogowskiej, Polki z Nowego Jorku o dwukrotnie uratowanym jej życiu. Po raz pierwszy miało to miejsce 15 sierpnia 2001 r., kiedy w jednej z wież World Trade Center urwała się winda i spadała przez 35 pięter. Po tym wydarzeniu pani Leokadia poprosiła mamę w Polsce o zamówienie Mszy św. dziękczynnej. Została ona odprawiona w dniu 11 września 2001 r., gdyż wcześniej nie było wolnego terminu. W tym samym dniu miały miejsce zamachy na dwie wieże World Trade Center, a pani Leokadia wówczas pracowała w jednej z nich. Przypomnienie sobie o Mszy św. dało jej siłę do wydobycia się z walącej wieży.

W końcowej części filmu została przedstawiona historia cudu eucharystycznego w Sokółce na Podlasiu, gdzie na konsekrowanej hostii pojawiła się czerwona substancja. Po badaniach patomorfologicznych okazało się, że jest to fragment mięśnia ludzkiego serca w agonii.

Przez cały film przewijają się poruszające wypowiedzi mistyczki Cataliny Rivas. Mówi ona m.in., że Jezus w jednym z przesłań po-

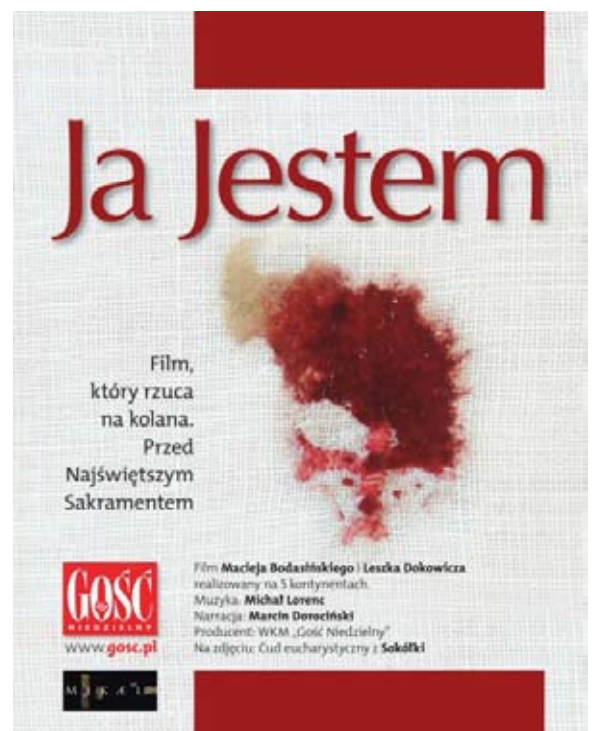
wiedział: „Ja pozostałem w kawałku Chleba, bo nie chciałem, aby Ci, których tak kocham, stali się sierotami”. W innej wypowiedzi stwierdza z kolei, że „Jezus tam [w Eucharystii] jest żywy, dlatego Hostie krwawią. To jest przyczyną, on chce nam pokazać, że żyje w tym kawałku Hostii. Dlatego dzieją się cuda eucharystyczne, bo Pan już sam nie wie, jak przywołać nas do swego ołtarza. Nie wie, jak nam pokazać, że żyje. Ale to nie On potrzebuje, byśmy się Nim pożywiali. To my potrzebujemy pożywiać się Nim. Nikt nie może przeżyć i przeciwstawić się całemu złu, jakie jest na tym świecie, jeżeli nie karmi się Chlebem życia”.

Zwracają uwagę również przytaczane przez nią słowa Jezusa, odnoszące się do postawy na zakończenie Mszy św. „Kiedy już miałam wychodzić, Pan powiedział do mnie: Nie idź. Zostań jeszcze chwilę, bo nie powinnaś wychodzić w pośpiechu po zakończeniu Mszy św. To jest chwila, w której potrzebuję, abyście Mnie wysłuchali. Chcę porozmawiać z Wami. Wy macie wszystko zaplanowane. Planujecie, kiedy wyjedziecie na wakacje, gdzie będziecie podróżować, co będziecie robić w weekend, gdzie pójdziecie. Planujecie odwiedzić przyjaciół albo dziadków. Aż w końcu nadchodzi dzień, w którym mówicie: Dzisiaj jest dzień, w którym odwiedzimy Jezusa, wszyscy, całą rodziną. I mówicie mi w mojej obecności, opowiadajcie. Ja wiem wszystko, ale chciałbym, abyście uczynili Mnie częścią Waszego życia. Bardzo potrzebujecie, abym Ja był centrum waszego życia”.

Catalina Rivas przytacza również inne przesłanie, które otrzymała od Jezusa na temat modlitwy „Ojcze nasz”, mówiąc: „Oczyśćcie Wasze serca przed modlitwą „Ojcze nasz”. Módlcie się świadomi tego, co wypowiadacie. To modlitwa silniejsza od egzorcyzmów.

„Ojcze nasz” to najsilniejszy z egzorcyzmów, bo prosicie Ojca, aby Was uwolnił od złego”.

Odnosnie kobiety, która była w trudnej sytuacji życiowej i składała nieustanne prośby, Jezus powiedział Catalinie Rivas: „Widzisz, ani razu nie powiedziała, że mnie kocha. Ani razu nie podziękowała, że zniżyłem się do niej, aby ją wywyższyć i uczynić z nas jedno. Ani razu. Tylko prosiła, prosiła, prosiła. Nie chciała ze Mną rozmawiać. Ja jestem żebrakiem miłości. Zebrzę o waszą miłość. Pragnę, abyście Mi powiedzieli, że mnie kochacie. Potrzebuję waszej miłości. Nie chcę, abyście byli posłuszni przez grozę, przez strach, chcę, by to było przez miłość”. Zaś innym razem Jezus powiedział do niej: „Czy może istnieć większy znak mojej miłości niż pozostawanie tutaj w oczekiwaniu na Was. Ludzie mogą otrzymać wszystkie potrzebne łaski, aby żyć w prawdziwym szczęściu, takim, jakie może osiągnąć człowiek, ale oni tego nie chcą. Powiedz ludziom, że Ja Jestem tu w sakramencie miłości”.

NAUCZANIE KOŚCIOŁA O ŻYCIU SPOŁECZNYM

DOBRA KULTURY CZEŚĆ II

MACIEJ BIAŁECKI, MACIEJ@BIALECKI.NET.PL

Potrzeba granic ładu moralnego, w których są dopuszczalne działania związane z kulturą, wynika bezpośrednio z zasady godności osoby ludzkiej. Granice te kształtują się w dyskursie pomiędzy prawem do wolności wypowiedzi twórcy dóbr kultury a prawem każdego człowieka do godnego życia. Człowiek ma prawo do życia i rozwoju w zgodności ze swym sumieniem i z prawem naturalnym, ma również prawo do wychowania dzieci w swoim systemie wartości.

Nowe technologie komunikacyjne mają coraz większy udział w kształtowaniu otoczenia człowieka, wywierają

i postępowania katolików w życiu politycznym, 2002).

Władza publiczna rozważając ustanawianie granic dla tworzenia dóbr kultury, musi postępować roztropnie, gdyż „kultura wypływa bezpośrednio z natury rozumnej i społecznej człowieka, [dlatego] potrzebuje ona nieustannie dla swego rozwoju należytej wolności oraz prawowitej możliwości samodzielnego działania wedle własnych zasad. Słusznym prawem więc domaga się ona poważania i cieszy się pewną nietykalnością, oczywiście przy zachowaniu praw osoby ludzkiej i wspólnoty czy to partykularnej, czy

kim nalegać, żeby nie naginano kultury do służenia władzom politycznym czy ekonomicznym, odwracając ją od właściwego jej celu” („Gaudium et spes”).

Ważnym zadaniem władzy publicznej jest zapewnienie dostępności wytworzonych dóbr kultury dla członków wspólnoty. Ojcowie soborowi ujęli to stanowczo, mając przy tym na względzie również dostęp do oświaty i nauki: „Wszystkim należy zapewnić wystarczający zasób dóbr kulturalnych, zwłaszcza tych, które zapewniają kulturę tzw. podstawową, żeby dla tylu ludzi analfabetyzm i brak możliwości odpowiedzialnego działania nie stanowił przeszkody do udziału we współpracy naprawdę ludzkiej dla wspólnego dobra. [...] Ponadto należy usilnie pracować nad tym, by wszyscy uświadomili sobie tak prawo do kultury, jak i obowiązek pracy nad sobą i pomagania w tym innym” („Gaudium et spes”).

Dążenie do tworzenia dóbr kultury i do ich odbioru jest przyrodzone człowiekowi, lecz wymaga pracy nad sobą. Nawet najszerszy dostęp do dóbr kultury i „wszystkie udogodnienia nie zdołają doprowadzić wychowania człowieka do pełni jego kultury, jeśli równocześnie zaniedba się głębokie

„Prawo do wolności sumienia, a zwłaszcza do wolności religijnej, opiera się na fundamencie ontologicznej godności człowieka, a nie wynika w żaden sposób z nieistniejącej równości religii i ludzkich systemów kulturowych.”

jąc przemożny wpływ na jego emocje i myśli, a w konsekwencji na sposób postrzegania świata. Przekaz, który niosą nowe media, jest częstokroć oparty na dążności twórców dóbr kultury do przekraczania granic moralnych i estetycznych. Jeżeli dzieje się to w przestrzeni publicznej, człowiek ma coraz mniej możliwości uchronienia siebie i swoich bliskich przed treściami wywołującymi zgorszenie i destrukcyjnymi jego system wartości.

Prawo do wolności wypowiedzi artystycznej, tak jak prawo do wolności sumienia, nie jest prawem bezwzględnym. „Warto przypomnieć prawdę, która nie zawsze jest poprawnie odbierana lub formułowana przez współczesną opinię publiczną: prawo do wolności sumienia, a zwłaszcza do wolności religijnej, proklamowane w deklaracji Dignitatis humanae Soboru Watykańskiego II, opiera się na fundamencie ontologicznej godności człowieka, a nie wynika w żaden sposób z nieistniejącej równości religii i ludzkich systemów kulturowych” (nota doktrynalna Kongregacji Nauki Wiary o niektórych aspektach działalności

uniwersalnej w granicach dobra wspólnego. [...] To wszystko też wymaga, by człowiek, zachowawszy porządek moralny i wzgląd na powszechny pożytek, swobodnie mógł szukać prawdy i opinii swoją głosić i rozpowszechniać oraz uprawiać jakąkolwiek umiejętność, a wreszcie wymaga, żeby zgodnie z prawdą był informowany o wydarzeniach publicznych” (konstytucja sobo-

„Kultura wypływa bezpośrednio z natury rozumnej i społecznej człowieka, słusznym prawem więc domaga się poważania i cieszy się pewną nietykalnością, oczywiście przy zachowaniu praw osoby ludzkiej i wspólnoty czy to partykularnej, czy uniwersalnej w granicach dobra wspólnego.”

rowa „Gaudium et spes”). Szczególniej roztropności władzy wymaga pokusa przejścia od ustanawiania granic do narzucania form tworzonym dobrom kultury. „Do władzy zaś publicznej nie należy określanie właściwego charakteru form kultury ludzkiej, lecz dbanie o warunki i środki potrzebne do podnoszenia kultury wśród wszystkich, a w tym także wśród mniejszości narodowych. Przeto należy przede wszystkim

pytanie o sens, jaki kultura i wiedza mają dla osoby ludzkiej” („Gaudium et spes”). Celem i wyzwaniem dla chrześcijanina jest „obrona prawdy w kulturze [która] jest opatrnością okazją do ustawicznego ćwiczenia się w wierze, nadziei i miłości” (Jan Paweł II, posynodalna adhortacja apostołska „Christifideles laici” o powołaniu i misji świeckich w kościele i w świecie, 1988).

CO NAM MÓWIĄ ŚWIĘCI?

ADAM BARGIELSKI

„SIEWCA SŁOWA CHRYSTUSOWEGO”

JOANNA MATKOWSKA

**PRZYSZŁY BŁOGOSŁAWIONY URODZIŁ SIĘ 7 STYCZNIA 1903 ROKU W KALINOWIE KOŁO ŁOMŻY W ZABORZE ROSYJSKIM. JEGO RODZICAMI BYLI FRANCISZEK I FRANCISZKA Z DOMU JAN-KOWSKA. W 1924 ROKU ADAM BARGIELSKI UKOŃCZYŁ PAŃSTWOWE GIMNAZJUM MĘSKIE IM. TADEUSZA KOŚCIUSZKI W ŁOMŻY. MYŚLAŁ O POZOSTANIU ZAWODOWYM WOJSKOWYM, DLA-TEGO WSTĄPIŁ DO SZKOŁY PODCHORAŻYCH PIECHOTY POLSKICH SIŁ ZBROJNYCH W OSTRO-
WI MAZOWIECKIEJ. POWOŁANIE DO KAPŁAŃSTWA OKAZAŁO SIĘ SILNIEJSZE. 5 STYCZNIA 1925 ROKU WSTĄPIŁ DO WYŻSZEGO SEMINARIUM DUCHOWNEGO W ŁOMŻY. 25 LUTEGO 1929 ROKU PRZYJĄŁ ŚWIĘCENIA KAPŁAŃSKIE Z RĄK ORDYNARIUSZA BISKUPA STANISŁAWA KOSTKI ŁUKOM-SKIEGO.**

Ksiądz Adam był wikariuszem w parafii pw. świętego Wojciecha w Poznaniu. W tej parafii spotkał się z księdzem Narcyzem Putzem – późniejszym męczennikiem. Przez kolejne lata pełnił posługę kapłańską w wielu parafiach. W 1936 roku ksiądz Adam chciał wstąpić do Zgromadzenia Księży Marianów Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny (marianów), ale biskup Łukomski nie wyraził zgody. Ksiądz Bargielski decyzję biskupa przyjął z pokorą, mimo że miał z nią kłopoty. Został bowiem ukarany nawet przez wspomnianego biskupa trzydniową karą suspensy za samowolne opuszczenie parafii.

Od 1939 roku był wikariuszem parafii pw. Trójcy Przenajświętszej we wsi Myszyniec na Kurpiach. Parafia ta została zajęta przez Niemców, którzy niemal natychmiast rozpoczęli represję wobec polskiego duchowieństwa. W kwietniu 1940 roku w czasie kolejnej fali aresztowań kapłanów katolickich Niemcy aresztowali proboszcza parafii Myszyniec 83-letniego księdza Klemensa Sawickiego. Księdza Adama nie było wtedy na plebanii; był u chorego. Po powrocie od razu udał się do lokalnego Gestapo. Ofiarował siebie zamiast starego proboszcza. Niemcy się zgodzili.

Ksiądz Bargielski został przewieziony do niemieckiego obozu koncentracyjnego Soldau (Działdowo), który był obozem przejściowym. 19 kwietnia 1940 roku trafił do KL Dachau. Po miesiącu

kolejnym transportem w grupie około 300 polskich duchownych został przewieziony do obozu Mauthausen - Gusen w Austrii. We wszystkich niemieckich obozach był zmuszany do niewolniczej pracy, łono go i bito.

W ramach gromadzenia polskich duchownych księdza Bargielskiego przeniesiono po raz kolejny do KL Dachau. Obóz ten był miejscem kaźni dla duchownych zwłaszcza Polaków. Mimo że w obozie była kaplica, polskim duchownym groziła surowa kara za odprawianie Mszy świętej, odmawianie brewiarza, modlitwy i posiadanie różańca. Pozbawieni pożywienia, zmuszani do pracy ponad siły, byli poniżani i torturowani. Ksiądz Adam, podobnie jak wielu innych polskich kapłanów, niósł pomoc innym. Jego współwięzień Kazimierz Stefanowicz wspominał, że ksiądz Adam był „nadzwyczaj prawym człowiekiem, bardzo sympatycznym i miłym, od którego

emanowała wprost niespotykana szlachetność i dobroć”.

15 września 1941 roku kapłani odmówili wpisania się na listę „volksdeutschów” („etnicznych Niemców” lub „folksdojczów”), nasiliły się wtedy niemieckie represje. Rozpoczęły się wywózki w tzw. „transportach inwalidów” (osób uznanych przez Niemców za niezdolnych do dalszej pracy) do Hartheim, gdzie byli mordowani w samochodach zamienionych w komory gazowe. Ksiądz Bargielski transportu uniknął. Został 8 września 1942 roku zamordowany przez obozowego strażnika. Ciało kapłana spalono w obozowym krematorium, a prochy rozrzucano po okolicznych polach.

Święty Jan Paweł II beatyfikował księdza Adama Bargielskiego 13 czerwca 1999 roku w gronie 108 polskich męczenników II wojny światowej.

Od poniedziałku trwa nawiedzenie Obrazu Matki Bożej Częstochowskiej w naszych mieszkaniach.

Na zdjęciu rodzina, która uroczysto odebrała obraz we wtorek.

CZŁOWIEK NUMERU

KS. MICHAŁ JANOCHA

KS. MICHAŁ JANOCHA ZOSTAŁ NOWYM BISKUPEM POMOCNICZYM ARCHIDIECEZJI WARSZAWSKIEJ. O NOMINACJI PAPIEŻA FRANCISZKA POINFORMOWAŁ NUNCJUSZ APOSTOLSKI W POLSCE ABP CELESTINO MIGLIORE. ŚWIĘCENIA BISKUPIE BISKUP NOMINAT PRZYJMIE W ARCHIKATEDRZE WARSZAWSKIEJ, 14 CZERWCA 2015. JAKO MOTTO WYBRAŁ SOBIE SŁOWA: „MARANA THA” (PRZYJDŹ, PANIE).

Ks. Michał Janocha urodził się 27 października 1959 w Warszawie. Ukończył LO im. Stefana Batoryego. W latach 1978-1982 studiował historię sztuki na ATK w Warszawie i tam uzyskał tytuł magistra teologii. W 1983 roku wstąpił do Wyższego Metropolitalnego Seminarium Duchownego św. Jana Chrzciciela w Warszawie. Świecenia prezbiteratu przyjął 28 maja 1987 w archikatedrze warszawskiej z rąk kard. Józefa Glempa. Pracował jako wikariusz w Izabelinie. Następnie podjął pracę w Muzeum Archidiecezji Warszawskiej, a w 1990 został kapelanem w Zakładzie dla Niewidomych w Laskach. W 1994 obronił pracę doktorską w zakresie historii sztuki, a w 2002 uzyskał habilitację. W latach 1994-2010 pracował w Instytucie Historii Sztuki Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego (wcześniej ATK) jako adiunkt, a następnie profesor, kierownik Katedry Historii Kultury Chrześcijańskiego Wschodu. Od 2010 pracuje na Uniwersytecie Warszawskim, na Wydziale Artes Liberales, w komisji Speculum Byzantinum. Jego zainteresowania naukowe koncentrują się wokół historii sztuki i tradycji bizantyjskiej w perspektywie porównawczej Wschodu i Zachodu, a także teologii kultury. Przez wiele lat organizował wyjazdy naukowo-dydaktyczne śladami Wschodu i Zachodu. Jego uczestnikami byli studenci oraz klerycy.

Opublikował szereg artykułów i pięć książek, w tym „Missa in arte polona. Ikonografia mszy świętej w średniowiecznej i nowożytnej sztuce polskiej” (Warszawa 1998), „Polonika artystyczne w zbiorach watykańskich (współautor: Janusz St. Pasierb, Warszawa 2000) oraz „Ikony w Polsce. Od średniowiecza do współczesności” (Warszawa 2008). Za tę ostatnią otrzymał m.in. nagrodę główną XVII Wrocławskich Promocji Dobrych Książek „Pióro Fredry 2008” oraz Nagrodę Stowarzyszenia Wydawców Katolickich Feniks.

W latach 2009-2013 był ojcem duchowym w Wyższym Metropolitalnym Seminarium Duchownym w Warszawie. W 2013 roku kard. Kazimierz Nycz mianował go dyrektorem biblioteki WMSD.

I KOMUNIA ŚWIĘTA W NASZEJ PARAFII

AGNIESZKA PRZYBYSZEWSKA

**I KOMUNIA ŚWIĘTA JEST ZA-
WSZE WIELKIM PRZEŻYCIEM
ZARÓWNO DLA DZIECI, JAK I DLA
RODZICÓW. PIERWSZA SPO-
WIEDŹ, PIERWSZE SPOTKANIE
Z JEZUSEM W SERCU. TO TAKŻE
WAŻNA UROCZYŚCIŚĆ DLA PA-
RAFII, W TYM ROKU WYJĄTKOWA,
BO ODBYŁA SIĘ NIEDEŁUGO PO
SPOTKANIU PARAFIAN Z MARYJĄ
W KOPII OBRAZU JASNOGÓR-
SKIEGO.**

Ze względu na miejsce w ka-
plicy, pięknie przygotowa-
na uroczystość odbyła się
w trzech turach: w dniu 9 maja
o 10:00 (klasy III c i III e) i 12:00
(klasy II a i II b) oraz 16 maja (kla-
sy II c i II d) o godzinie 10:00. Na
uroczystość przybyły także panie
wychowawczynie klas pierwszo-
komunijnych oraz pani dyrektor
i wicedyrektor szkoły. Liturgii
przewodniczył ksiądz Proboszcz
Jan Popiel. W homilii skierowanej
do dzieci podkreślił jak ważne jest
otwarcie serca człowieka na miłość

Pana Boga i to, że od tego dnia
dzieci mogą już zawsze zapraszać
Pana Jezusa do swoich serc. Przygo-
towaniem dzieci i rodziców (w ka-
techezach przed Komunią) i orga-
nizacją uroczystości zajął się ksiądz
Mariusz Bagiński.

Do tegorocznej Rocznic I Komunii
świętej przygotowywały się klasy
III a, b, d - ogółem 73 dzieci. Uro-
czystość odbyła się 9 maja o godz.
14.00. Mszy świętej przewodniczył
ksiądz Mariusz Bagiński. Przygoto-

waniem dzieci i tej uroczystej Mszy
świętej zajęły się panie katechetki:
Monika Parda i Agnieszka Przyby-
szewska.

Dzieci w zeszluszczonych strojach
komunijnych, wydawały się i wyż-
sze, i dojrzsze niż w drugiej kla-
sie, kiedy po raz pierwszy przyjęły
Pana Jezusa do swego serca. Cały
rok przygotowań, już bardziej świa-
dome uczestniczenie we mszach
świętych, nabożeństwach, spowie-
dzi były pomocne, by dzieci mogły
zacząć lepiej rozumieć, co to znaczy
być członkiem Kościoła.

Ogromny wkład wnoszą w to jak za-
wsze rodzice. To przykład ich wła-
snej wiary jest dla każdego dziecka
najlepszą katechezą. Tam, gdzie
tego nie ma, ani ksiądz ani kateche-
ta, nawet najbardziej kreatywny nie
jest w stanie zaszcześcić w sercu mi-
łości do Boga.

Dlatego jak wspomniał w homilii
ks. Mariusz tylko wspólne starania
rodziny, szkoły i Kościoła mogą
uczynić z naszych dzieci warto-
ściowych, pięknych i szlachetnych
ludzi, co jest celem dla wszystkich
tych instytucji.

REKOLEKCJE W PORSZEWICACH

ROMAN ŁUKASIK

W PARAFII ŚW. ŁUKASZA DZIAŁA WSPÓLNOTA „PRZYJACIELE OBLUBIEŃCA”. FORMACJA JEJ CZŁONKÓW OPIERA SIĘ M. IN. NA CODZIENNEJ MEDYTACJI SŁOWA BOŻEGO, COTYGODNIOWYM SPOTKANIU MODLITEWNYM ORAZ REKOLEKCJACH FORMACYJNYCH. W TYM ROKU REKOLEKCJE DLA CZŁONKÓW WSPÓLNOTY ODBYŁY SIĘ W DNIACH 24-26 KWIETNIA 2015 R. W PORSZEWICACH K. PABIANIC W OŚRODKU „UROCZYSKO”. REKOLEKCJE BYŁY PROWADZONE PRZEZ ANNĘ MARIĘ KOLBERG, KTÓREJ PASJĄ JEST FORMOWANIE INNYCH EWANGELIZATORÓW. W TRAKCIE REKOLEKCJI OPIEKĄ DUSZPASTERSKĄ OTACZAŁ UCZESTNIKÓW KS. KONRAD ZAWŁOCKI.

Punktem wyjścia w naukach rekolekcyjnych było przypomnienie, że przez Chrystusa każdy z nas staje się m.in. prorokiem. W związku z tym prowadząca i uczestnicy starali się zrozumieć, co to znaczy być prorokiem we współczesnym świecie. Naukom rekolekcyjnym towarzyszył obraz Sieger Koeder „Kwiat z martwego pnia” oraz obraz „Jezus z przyjacielem” nieznanego autora. Do przesłania tych dwóch obrazów Anna Maria Kolberg często nawiązywała w trakcie głoszonych nauk.

Prowadząca przypominała, kim był przyjaciel oblubieńca w czasach Starego Testamentu. Oblubieńcem był wówczas pan młody i on albo jego ojciec wybierał przyjaciela. Zadaniem takiej osoby było znaleźć przyszłą pannę młodą i przekonać ją, żeby wyszła za mąż za oblubieńca oraz że będzie to szczęśliwe małżeństwo. Po ślubie taka osoba dalej pozostawała przyjacielem pana młodego. Podobnie Jezus chce, żeby każdy z nas był nie tylko Jego przyjacielem, ale pełnił również rolę przyjaciela Oblubieńca, tj. przekonywał innych do Jezusa. Przy czym decyzyjną, czy Go przyjąć, należy już do tych osób.

Anna Maria Kolberg podkreśliła, że Bóg pragnie przywrócić pokój we wszystkich dziedzinach życia człowieka. Prorok jest posłany do tych, którzy żyją w cieniu śmierci i nie mają tego pokoju. Życie proroka przypomina więc antenę satelitarną, która przysyła pewien sygnał z zewnątrz i ma go przekazać odbiorcom. Podobna jest rola proroka. Przy czym do proroka nie należy ocenianie człowieka, lecz głoszenie Słowa Bożego. Jednocześnie, wypełniając swoją misję, prorok powinien pamiętać słowa Jana Chrzciciela: „Potrzeba by On wzrastał, a ja się umniejszał” (J 3,30).

Według prowadzącej każdy prorok żyje w dwóch światach, tj. żyje w dzisiejszym świecie i żyje życiem wiecznym, które jest jego udziałem. Jeżeli więc chce innym mówić, że mają życie wieczne, musi być sam przeko-

nany, że je ma. Natomiast, aby być prorokiem, należy przyjąć swoją misję i uznać swoją grzeszność. Bycie prorokiem jest bowiem doświadczeniem grzechu swojego i innych, ale również doświadczeniem miłosierdzia Bożego. Pan Bóg bowiem oczyszcza nas przez całe swoje życie w sakramencie pokuty. Miłosierdzie Boga objawia się nie tylko w przebaczeniu grzechów, ale też w inny sposób, np. taki, jak wspominała Matka Teres z Kalkuty. Zapytana o to, w jaki sposób w swoim życiu doświadczyła miłosierdzia Bożego, odpowiedziała: „Bóg uchronił mnie przed całym złem, które mogłam popełnić, i w ten sposób objawił mi Swoje miłosierdzie”.

Anna Maria Kolberg poruszyła również kwestię środowiska proroka (z greck. – oikos), czyli przede wszystkim rodziny, ale również innych kręgów, w których przyszły prorok funkcjonuje. Stwierdziła, że jesteśmy powołani do bycia prorokami w tym miejscu, gdzie żyjemy. Przy okazji odpowiedziała na pytanie, co jest ważniejsze: rodzina, czy ewangelizacja. Wskazała, że „ewangelizacja jest ważniejsza od rodziny, ale pierwszym miejscem ewangelizacji jest rodzina”.

Drugiego dnia rekolekcji uczestnicy zostali podzieleni na grupy i otrzymali zadanie do wykonania. Najpierw każda grupa losowała proroków Starego Testamentu, a następnie musiała przygotować i odegrać scenkę powo-

łania wylosowanego proroka, umiejscawiając ją we współczesnych realiach. Zadanie to pozwoliło przybliżyć okoliczności powołania proroków Starego Testamentu, ale również służyło integracji członków Wspólnoty „Przyjaciele Oblubieńca”.

Na koniec rekolekcji członkowie Wspólnoty dzielili się publicznie świadectwami na temat tego, w jaki sposób przeżyli rekolekcje i co było dla nich najistotniejsze. Wiele osób odkryło, że ich misją we Wspólnocie nie polega tylko na rozwijaniu swojej relacji z Jezusem, ale również na przekonywaniu innych do Jezusa, czyli byciu prorokiem we współczesnym świecie. Część osób uświadomiła sobie, że dorastała we właściwym środowisku i dziękowała za nie Bogu. Inne osoby porównywały swoją sytuację do sytuacji proroków Starego Testamentu. Mianowicie, większość tych proroków nie była gotowa na przyjęcie misji prorockiej i początkowo wzbraniała się przed nią, by jednak ostatecznie ją przyjąć. Uświadomiło to niektórym osobom, że są w podobnej sytuacji, gdyż bycie prorokiem ich przerasta, ale starają się podjąć tę misję. Jednak najbardziej zapadło w pamięć świadectwo jednej z osób, która odkrycie swojej misji prorockiej wyraziła następującymi słowami „Po tych rekolekcjach jak spotkam jakiegos ateistę, to będzie biedny”.

MAŁE CO NIECO

TARTA SZPARAGOWA Z ŁOSOSIEM

MAJ TO MIESIĄC SZPARAGÓW! TO JEDNO Z TYCH SEZONOWYCH WARZYW, NA KTÓRE CZEKA SIĘ CAŁY ROK I KTÓRYM MOŻNA DELEKTOWAĆ SIĘ TYLKO PRZEZ KILKA TYGODNI. MŁODE SZYBKO SIĘ GOTUJĄ I NIE SĄ JESZCZE ŁYKOWATE. ZE SZPARAGAMI IDEALNIE KOMPONUJE SIĘ SZYNKA PARMEŃSKA, ALE TAKŻE ŁOSOŚ!

Ciasto francuskie

Z mąki, jajka i wody, z dodatkiem szczypty soli, zagnieść ciasto - jak na pierogi. Wstawić do lodówki na ok. 10-15 min. Masło rozwałkować przez ściereczkę na prostokąt o grubości ok. 2 cm i również wstawić do lodówki, aby się dobrze schłodziło. Ciasto z mąki rozwałkować, rozłożyć na nim prostokąt z masła, brzegi ciasta nałożyć na masło na wzór koperty i wałkować od siebie (zawsze tylko w jednym kierunku). Następnie złożyć ciasto na 3 części i znów rozwałkować. Czynność tę powtórzyć kilka razy, po czym włożyć ciasto do lodówki na ok. 30 min. Po upływie tego czasu przełożyć ciasto do formy na tartę.

Rybę umyć i pokroić na plastry. Ułożyć na cieście francuskim. Szparagi umyć, odciąć twarde końcówki i ułożyć na warstwie łososia. Na wierzchu ułożyć plasterki jajka na twardo.

Sos

Zagotować śmietanę. Dodać do niej pokrojony camembert. Mieszać, aż ser się roztopi. Doprawić do smaku gałką muszkatołową, solą i pieprzem. Wlać sos do tarty, przykryć folią aluminiową i piec 40 min. w temp. 200° C. 15 min. przed końcem pieczenia zdjąć folię, by wierzch się zrumienił.

*Więcej przepisów znajdą Państwo na moim blogu kulinarnym: www.poczto-wkiz-kuchni.blogspot.com.
I.Z.*

Składniki:

1/2 kg surowego łososia (bez skóry)
1 pęczek zielonych szparagów
3 jajka na twardo

Ciasto francuskie:

250 g mąki pszennej
1 kostka zimnego masła
1 jajko
50 ml wody
5 łyżek cukru
szczypta soli

Sos:

200 g śmietany 22 proc.
150 g sera camembert
gałka muszkatołowa
sól
pieprz

DO ZOBACZENIA, DO USŁYSZENIA

17 maja, godz. 12.30, sala kościoła pw. Podwyższenia Krzyża Świętego, wstęp wolny

„Muzyka na łące” - spotkanie muzyczne dla dzieci

17 maja, godz. 12.30, Parafialny Klub Marta kościoła pw. Bogurodzicy Maryi, wstęp wolny

„Wspaniałe bale i zabawy” - spotkanie muzyczne dla dzieci

22 maja, godz. 18.00, Sala Koncertowa Art.Bem, wstęp wolny

„Bemciaki” - wiosenny koncert dziecięcego zespołu wokalnego prowadzonego przez Izabelę Białecką

23 maja, godz. 13.00-15.00, Sala Koncertowa Art.Bem, wstęp wolny

warsztaty muzyczno-wokalne z zespołem „Dzikie Jabłka” (dla dzieci 7-16 lat; uczestnicy wezmą udział w koncercie o godz. 19.00; opiekunowie dostaną zaproszenia)

23 maja, godz. 19.00, Sala Koncertowa Art.Bem, bilety 20 zł (15 zł ulgowe)

„Dzikie Jabłka” - koncert laureatów 17. Festiwalu Muzyki Folkowej Polskiego Radia „Nowa Tradycja”

24 maja, godz. 11.30 i 13.00, Sala Koncertowa Art.Bem, bilety 10 zł

„Gdzie moja bajka” - teatralny poranek bajkowy

24 maja, godz. 12.30, sala kościoła pw. Św. Łukasza, wstęp wolny „Z ludowym przytupem” - spotkanie muzyczne dla dzieci

INTENCJE MSZALNE

18 maja – poniedziałek:

7.00: śp. Maria Żebrowska – 29 greg.;
 7.30: o nawrócenie i życie w prawdzie dla Sylwii;
 17.00: .....;
 18.00: śp. Maria Wyrzykowska;

19 maja – wtorek:

7.00: śp. Maria Żebrowska – 30 greg.;
 7.00: o nawrócenie i życie w prawdzie dla Sylwii;
 7.00: dziękczynno – błagalna w 8 r.ślubu Macieja i Ewy z prośbą
 o Boże błog. i potrzebne łaski;
 7.30: śp. Tadeusz, Józefa Kwasik, Jerzy Kamiński;
 17.00: .....;
 18.00: śp. Maria Wyrzykowska – 19 greg.;

20 maja – środa:

7.00: o nawrócenie i życie w prawdzie dla Sylwii;
 7.00: dziękczynna za otrzymane łaski w 39 r.urodzin Krzysztofa;
 7.30: śp. Włodzisław w 22 r.śm. i Władysława Wolf, Zofię
 i Tadeusza Pirogowicz;
 17.00: .....;
 18.00: Nowenna do Matki Bożej Nieustającej Pomocy;

21 maja – czwartek:

7.00: o nawrócenie i życie w prawdzie dla Sylwii;
 7.30: .....;
 17.00: .....;
 18.00: śp. Maria Wyrzykowska – 21 greg.;

22 maja – piątek:

7.00: śp. Helena Twardziak z okazji imienin;
 7.00: śp. Józef i Lucyna;
 7.30: o udany przeszczep dla Jadwigi;
 7.30: o nawrócenie i życie w prawdzie dla Sylwii;
 17.00: .....;
 18.00: śp. Maria Wyrzykowska – 22 greg.;

23 maja – sobota:

7.00: o nawrócenie i życie w prawdzie dla Sylwii;
 7.30: o zdrowie i błog. Boże dla Iwony z okazji imienin;
 7.30: o łaskę zdrowia dla Alicji Miazki;
 18.00: zbiorowa św. ojca Pio;

24 maja – niedziela:

7.00: dla uczczenia i uwielbienia Ducha Świętego
 w sercach wszystkich ludzi świata;
 8.30: o błog. Boże i łaski dla Mariusza i Agnieszki w 1 r.ślubu;
 10.00: o Boże błog. i łaski dla Iwony i Zbigniewa w 8 r.ślubu;
 11.30: śp. Maria Wyrzykowska – 24 greg.;
 13.00: w int. Parafian;
 16.00: dziękczynna w 12 r.urodzin Sebastiana z prośbą o Boże błog.
 i łaski, o dary Ducha Świętego i opiekę Matki Bożej;
 18.00: śp. Julianna Godzik w r.urodzin;
 20.00: śp. Marianna Tkaczyk w 10 r.śmierci;

GRUPY PARAFIALNE

Krąg biblijny dla dorosłych

pn. po Mszy św. o 18.00 - ks. Mariusz Bagiński

Koło Żywego Różańca

I niedz. miesiąca, godz. 16.00 - ks. proboszcz

Kręgi Domowego Kościoła

- spotkania formacyjne dla rodzin

ks. Konrad i ks. Józef

Grupa modlitewna o. Pio

II wt. miesiąca godz. 19.00

Parafialny zespół Caritas

spotkania: I pn. miesiąca po Mszy św. o 18.00

dyżury Caritas:

wt. 17.00-19.00

czw. 10.00-12.00

Prezes – p. Barbara Tywonek

Opiekun – ks. Józef Petrynowski

Nr konta: 54 1240 2034 1111 0010 1985 5843

Grupa studencka

wt. godz. 20.00 – ks. Konrad i ks. Józef

Studencki zespół muzyczny

niedz, godz. 18.00 - ks. Konrad Zawłocki

Ministranci i lektorzy

wt. godz. 19.00 - ks. Mariusz Bagiński

Skauci Europy

Dziewczynki 8 – 12 lat: Aneta Kostro – tel. 502 214

006, kostro.aneta@gmail.com;

Dziewczynki 12 – 16 lat: Zofia Tranda – 695 091

304, zosia.tranda@gmail.com;

chłopcy 8-12 lat, Arkadiusz Włodarczyk:

arek_wlodarczyk@op.pl

Scholka dziecięca

śr. godz. 17.45, p. Joanna Kiełczewska-Włodarczyk

„Przyjaciele Oblubieńca”

środa godz. 19.00 - ks. Konrad

Spotkania dla ojców

I poniedziałek miesiąca godz. 19.30 - ks. Konrad

MSZE ŚWIĘTE W NASZEJ PARAFII

NIEDZIELE

7.00, 8.30, 10.00

11.30 (z udziałem dzieci)

13.00, 16.00, 18.00

20.00 (studenci)

DNI POWSZEDNIE

7.00, 7.30, 18.00

Adoracja Najświętszego Sakramentu

Piątek po Mszy św. wieczornej do godz. 21.00

Niedziela – po Mszy św. o 20.00

KANCELARIA

poniedziałek – piątek: 16.00-17.30,

tel. 664-10-99; fax 665-26-26

dyżury:

poniedziałek - ks. proboszcz

wtorek, czwartek - ks. Mariusz

środa, piątek -ks. Konrad

ks. JAN POPIEL – proboszcz, tel. 665-19-71,

xjan@poczta.fm

ks. Mariusz Bagiński – wikariusz, tel. 666-52-63

ks. Konrad Zawłocki – wikariusz, tel. 666-52-64

ks. Grzegorz Mencil – rezydent, tel. 666-52-65

ks. Józef Petrynowski – rezydent, tel. 666-52-66

KONTO BUDOWY KOŚCIOŁA

31 1240 2034 1111 0000 0308 3439

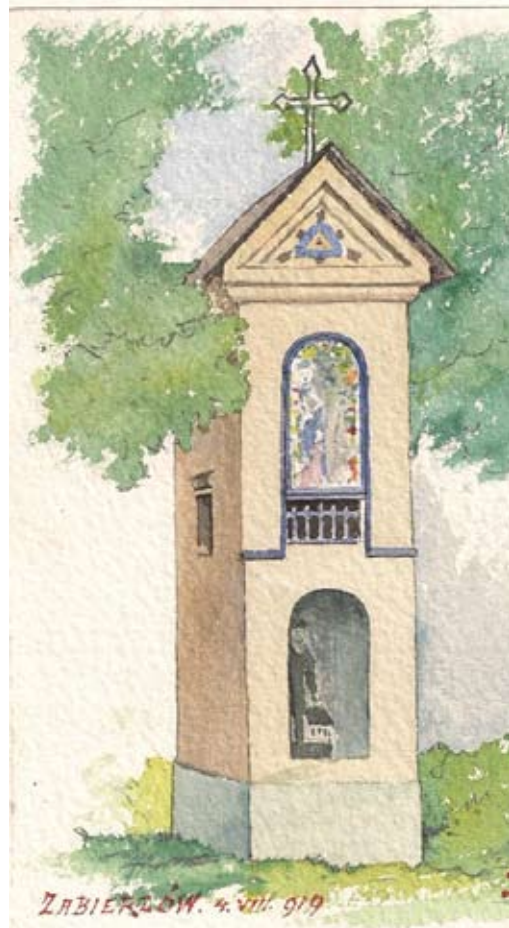
OGŁOSZENIA

DUSZPASTERSKIE

WNIEBOWSTĄPIENIE PANA JEZUSA

17 MAJA 2015 R.

1. **Nabożeństwo majowe sprawujemy codziennie po Mszy św. o godz. 18⁰⁰.**
2. Dziś Mszą św. o godz. 11³⁰ rozpoczynamy Rodzinne Świętowanie Niedzieli. W ramach spotkania przy kawie dla dorosłych, konferencja o tematyce rodzinnej, a dla dzieci gry i zabawy.
3. Jeszcze dziś o godz. 18⁰⁰ Msza św. sprawowana w języku łacińskim ubogacona śpiewem chóralu gregoriańskiego.
4. Dzieci, które przyjęły w minioną sobotę I Komunię św. przez cały tydzień będą uczestniczyły we mszy św. Białego Tygodnia o godz. 17⁰⁰.
5. W sobotę, 23 maja o godz. 18⁰⁰ Msza św. ku czci św. O. Pio. Po Mszy adoracja relikwii Świętego.
6. Za tydzień **Uroczystość Zesłania Ducha Św.** Dni powszednie między Uroczystościami Wniebowstąpienia Pańskiego i Zesłania Ducha Świętego, mają specjalne znaczenie; są dniami nowenny – przygotowania na przyjęcie Ducha Świętego Pocieszyciela. Nowennę odmawiamy codziennie w czasie Nabożeństwa Majowego
7. Za tydzień ofiary składane na tacę przeznaczone będą na potrzeby budowy nowej świątyni.
8. W kruchcie kościoła jest wyłożona prasa katolicka. Przed kościołem ministranci rozprowadzają kolejny nr parafialnego tygodnika „Skała”.

Sakrament chrztu świętego

„Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego...” (Mt 28, 19)

Do wspólnoty Kościoła, przez chrzest święty, zostało włączone dziecko:

Karol Marszałek

Zapowiedzi przedślubne

- Radosław Przemysław Danikowicz – kawaler z par. tutejszej i Aleksandra Agnieszka Ciotakowska – panna z par. św. Jakuba w Skierniewicach;
- Michał Józwik – kawaler par. tutejszej i Zuzanna Teresa Obrębska – panna z par. Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny w Starych Babicach;
- Michał Paweł Twarowski – kawaler z par. tutejszej i Karolina Edyta Borowiecka – panna z par. św. Wojciecha w Rogowie;
- Jakub Obiedziński – kawaler z par. św. Jana Pawła II w Warszawie i Inga Komorowska – panna z par. tutejszej;
- Sebastian Kowalski – kawaler z par. Miłosierdzia Bożego i św. Faustyny w Warszawie i Katarzyna Maria Wykowska – panna z par. tutejszej;
- Arkadiusz Dariusz Gietka – kawaler z par. Miłosierdzia Bożego w Ząbkach i Małgorzata Elżbieta Dulny – panna z par. tutejszej;
- Marek Kmieć – kawaler z par. tutejszej i Renata Jackowska – panna z par. św. Michała w Kamionie;

PISMO REDAGUJE ZESPÓŁ Z PARAFII ŚW. ŁUKASZA EWANGELISTY POD OPIEKĄ KS. KONRADA ZAWŁOCKIEGO

Redakcja zastrzega sobie prawo dokonywania koniecznych zmian w publikowanych tekstach.

Kwestie merytoryczne pozostawiamy rzetelności autorów.

oprawa graficzna i skład - Jacek Owczarz